

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IX. évfolyam, 17. szám

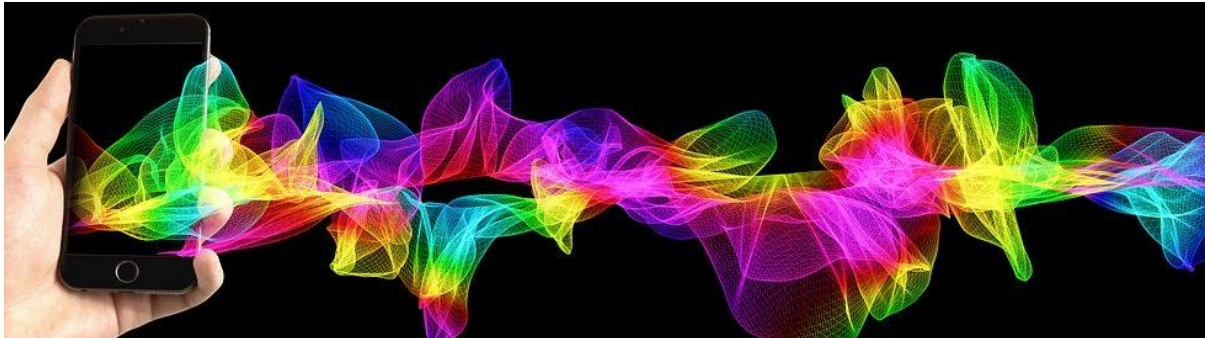
2019. november 11

Mosolyogjunk!

Bosszantó, ha nem tudjuk jól kifejezni gondolatainkat, érzelmeinket. Szemtől szembe azért nehéz a „jó beszéd”, mert nyomban és azonnal meg kell találnunk a megfelelő szavakat, ami különösen váratlan fordulat esetén nem könnyű. Ha beszélgetőpartnerünk távol van, még inkább macerás pontosan tudatni, amit szeretnénk. Mert telefonon még csak-csak összejöhet a kedvünkre való diskurzus, gyorsan helyesbíthetünk, ha valami félresikerült a mondandónkban, de írásban már sokkal nehezebb ügy pontosítani. Ráadásul az írás később is elővehető, mert mint a népi bölcsesség is tartja, az nem száll el, legalábbis nem akkor, amikor szeretnénk.

Személyes beszélgetéseinkben van egy segítségünk, amit néha mégis a pokolba kívánunk. Ez nem más, mint a beszéddel párhuzamos, magyarázó és igazoló, gyakran árulkodó megjelenésünk, fizimiskánk. A nem szóbeli, csúnyábban non verbális kommunikációnk sokat segít abban, hogy kedvünk szerint értelmezzék szavainkat, mert látszik

rajtunk, hogy tényleg örülünk, vagy őszintén szomorkodunk. De árulkodni is tud arcunk, szemünk – mimikánk – könnyen észre is vehető, ha mást gondolunk, mint amit mondunk. Például amikor a kolléga a „kiskertbe” néz, sőt, átnéz rajtunk, miközben hozzá beszélünk. Netán hidegrázós, rideg tekintetet kapunk mosoly helyett, pedig őszintén mosolygunk.

Távrecsegőn nehezebben bukhatunk meg, de azért érdemes óvatosságnak lennünk. Keressük a mosoly jeleit a hangokban, és mi se fukarkodjunk mosoly ügyben, ha vidámak vagyunk, mert bizony „áthallatszik” a jókedv és a mogorvaság egyaránt. Nem véletlen, hogy az ügyfélszolgálatosoknak az elsők között tanítják meg, a telefonba mindig mosolyogva kell beszélni! Nekünk persze nem kötelező, de jó tudnunk, hogy odaát, ha nem is tudják, pontosan érzik, hogy állunk jókedv, sőt, őszinteség terén.

Gondolhatnánk, a levél semleges közlés, hiszen nem látszik a hangulatunk, sőt még az sem, ha írás közben három más dologgal is foglalkozunk. Nem alaptalan feltevés, de közel sem biztos, hogy jobban járunk, akár mi üzenünk, akár nekünk jött olvasni való. Mert egy levélben végképp nem lehetünk biztosak afelől, mindig azt érti-e a címzett írásunkból, amire gondoltunk. Vagy fordítva, amikor hűledezünk egy választ olvasván, vajon mit akart ezzel mondani a feladó? Mondhatnánk, kivételek azok, akik nagyon közről ismerik egymást, sajnos ez is csak részben igaz, mert az igazi társalgás az, amikor egyszerre látjuk és halljuk a másikat. Hogy miért? Mert akkor érezzük is, ami fontosabb lehet sok-sok jól összeválogatott szónál.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03-33-48, mobil: 30-3866083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A levélpapír korábban megöntözhetette könnyeivel, vagy éppen kölnivel a papírt a szentimentálisabb fajta, ami lehet, hogy még rosszabb volt, mint egy üres lap. Am elektronikus világukban már erre sincs lehetőség, ezért komoly gondokat okozott az első csetelő programoknál, no meg az e-mail terjedésekor annak kifejezése, hogy mit gondoltak komolyan, és mit szántak például viccnek az írásban. Erre talált megoldást egy kóbor amerikai tudós, Scott Fahlman, aki úgymond leírta a mosolyt.

Manapság, persze, szélteben-hosszában ismert és használt a smiley, falusiasabban szmájli, a mosoly jele, de akkoriban nem

gondolta volna még alkotója sem, milyen nagy jövő előtt áll az egyszerű, néhány karakterből álló ikon. Az eltelt három évtizedben tucatszám jöttek létre, pontosabban alkottak hangulatjeleket a netpolgárok. Kis túlzással szavak nélkül is kifejezhetnénk magunkat, elég, ha csak a tizenévesek csetelési szokásaira gondolunk.

Persze, jó, ha nem esünk túlzásba, a végén még elfelejtünk írni. És arra is célszerű gondolni, ha előbb-utóbb találkozunk is kell a másikkal, tehát úgy tobzódjunk a hangulatjelekkel, hogy a személyes találkozások ne jelentsenek csalódást senkinek. De semmiképp ne felejtünk el mosolyogni, azzal könnyebb egy jó napot okozni másoknak és önmagunknak egyaránt.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

SIKER

- Szia, Béla, hol jártál?
- Ne is kérdezd, most temettem el az anyósomat!
- És miért vagy így összekarmolva?
- Még védekezett...

FÉLELEM

A mama riadtan veszi tudomásul, hogy a kislánya már nem szűz.

- Mond kislányom, megfenyegetett?
- Igen! – feleli színpogva a lány – azt mondta, ha nem engedem, akkor többé nem próbálkozik...

KÍVÁNCISISÁG

- Mit keresel olyan izgatottan a zsebedben, cimbora?
- Csak azt szeretném tudni, szomjas vagyok-e még?

Balogh Attila